

des skal det saa gaae efter hans Død, da troer jeg, at Svaret ligger meget nær, thi mine Herrer! vi have jo nu givet en Pensionsslov, som er af den Character, at Embedsmændene meget godt kunne være tilfredse med den, og være sikre, om de saa ikke skulde efterlade sig 2 Stilling efter deres Død. Af disse Grunde have vi anset det passende at nedfatte den 4de Klasse til 1000 Rbd. istedetfor 1200 Rbd. Det har især glædet mig i en vis Henseende, om det end i en anden Henseende har forundret mig, — det være mig tilladt at berøre det her, uagtet det egentlig hører under § 4 — at see, at for en Amtstue, som jeg har personlig Kendskab til, er Comptoirudgifterne nedfattede fra 1200 til 500 Rbd. Naar jeg lægger disse 500 Rbd. til de 1000 Rbd., saa faaer Bedkommende i det Hele 1500 Rbd., og Embedet medfører ovenikjøbet en Indtægt af Embedsforden, saa at jeg er fuldkommen overbevist om, at en saadan Embedsmand kan være fuldkommen tilfreds med sin Stilling. Vi skulle derfor tillade os at anbefale Forslaget, saaledes som det foresligger. Hvad der væsentligen har foranlediget os til at stille det, er, foruden det allerede Anførte, at vi maae huske paa, at det er første Gang, vi sætte Embedsmænd paa fast Gage, og at dersom vi gaae hen, og sætte dem paa en Gage, hvorved vi kunde siges, at ødsle med Finantserne, saa troer jeg vistnok, at dette vil være et Støttepunkt ogsaa for de øvrige Embedsmænd, som i Fremtiden skulle sættes paa fast Gage, og derfor er det, at jeg vil bede Thinget, om at være meget vaersom, og nøie overveie Sagen, inden det afgiver sin Stemme derover.

L. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand for Viborg 1ste District (Morgaard) har meget misforstaaet, hvad jeg ved Sagens 1ste Behandling fremkom med, naar han antager, at jeg har sagt, at jeg som Amtsforsvalter kunde leve af 550 Rbd. Det har jeg ikke sagt; jeg har fremhævet efter et Brev, som jeg har modtaget fra en anden Amtsforsvalter i 4de Klasse, at han alene til Huusly, Skatter og Brændsel anvendte 550 Rbd., og at jeg iligemaade gav over 500 Rbd. til Huusly, Skatter, Brændsel og Føkkeløn, følgelig var der kun 6—700 Rbd. at leve af. Ved Sagens Behandling forrige

Gang i Thinget forekom det mig, at Stemmningen var meget imod mit Andragende om Forbedring i Amtsforsvalternes Røining i 4de Klasse; jeg har af den Grund ikke tilladt mig at fremsætte noget Ændringsforslag. — Jeg agter nu at stemme for Loven, saaledes som den er vedtaget i Landsthinget. Jeg troer rigtignok, at alle de Ændringsforslag, som her ere stillede, ikke ville svare til de Fordringer, som man dog virkeligen gjør til Amtsforsvalterne; det er meget betænkeligt at sætte Mænd til at passe paa Statens Penge, naar de paa samme Tid aflægges saa knapt, at de ledes i Fristelse. Det er virkeligt i mine Tanker meget betænkeligt, men den 4de Klasse er især stillet meget uheldig; imidlertid er der ved, saavidt jeg kan skjønne, ikke noget at gjøre, og jeg skal derfor heller ikke videre tale derom.

Finantsministeren: Naar det af et Par af de ærede Forslagsstillere er anført, at Sagen er meget vigtig, saa kan jeg være ganske enig med de Herrer deri, men netop fordi Sagen er af Vigtighed og specielt af Vigtighed med Hensyn til den Klasse, om hvilken her handles, netop af den Grund forekommer det mig meget misligt, om Thinget skulde finde sig foranlediget til at gaae ind paa saa betydelige Ændringer. Kunne disse Ændringsforslag virkelig antages her at finde en Majoritet for sig, maatte jeg meget have ønsket, det kan jeg ikke nægte, at denne Sag først var gjort til Gjenstand for et Udvalgs Behandling, thi de foreslaaede Forandringer ere saa indgribende i, hvad der er vedtaget af Landsthinget i det Væsentlige i Dvereenstemmelse med Regjeringens Forslag, at Loven virkeligen derefter bliver noget heelt andet, skøndt Ændringsforslagene, paa Grund af den lorte Form, hvori de fremtræde, kunde synes for Flere at være af mindre Betydning. Jeg forstaaer ikke rigtigt, hvorledes man til samme Tid kan anerkjende Rigtigheden af det Princip, at Oppebørselsbetjente, som ere betroede saameget, som Tilfældet er med Amtsforsvalterne, og om hvilke det tillige erkjendes, at man kun da kan fordrø fuldstændig Sikkerhed af dem, naar de lønnes vel, og dog til samme Tid kan ville afsknappe de Indtægter, som ere bragte i Forslag for dem i den Grad, som her er Tilfældet. Jeg veed vel, at de ærede Rigsdagsmand,